

BORSSZEM JANKÓ

A kocsmában.

Iczig. Tetszik rossz kedvűnek lenni a nemzetes urnak!

Magyar Mihály. Hogy a menydörgös menykőbe ne volnék már dühös, mikor nincs kire lennem dühösnek!

A nemzeti színház jövőjéből.

Hirdetmény
a takarékos drámáról.

MINDEN drámai hatás legelső alakjelléke a takarékosság. E fontos elv mindaddig nálunk nem részesült kellő figyelemben és Thalia vagyoni viszonyai ezért vannak oly zilált állapotban. Én érzem magamat hivatva arra, hogy a magyar színpadon létrehozam

a takarékos drámát,

mely színpadunk jövőjén kétségkívül uralkodni fog. A drámai irodalom és rendezés e célból jelentékeny változásra szorul, melyet ha egyszerre nem is, de fokónként vas kitartással keresztül fogok vinni.

Egyelőre is Shakespeare nézve elrendelem és meghagynom a következőket:

„Hamletben“: 1. a dán herceg nem így fog többé fölkiáltani: „Ah, szegény lélek!“ hanem: „Ah, gazdag lélek!“ nehogy a szegény lélek még alamizsnát is találjon kérni a kasszától; 2. a „Priamus és Hekuba“ epizódot szavaló színész játékdíját Hamlet maga tartozik fizetni, mert az elszavalás csak az ő fölszólítására, nem pedig az igazgatóság parancsára történik; 3. Hamlet nem mondja többé Horatióhoz hogy: „e szellem szavait nem adnám 1000 fontért“, hanem: „oda dnám“, mert azért a pár szóért 1000 font szép honorárium; 4. végre Hamlet Poloniust ezentul nem a firhangon keresztül fogja megszúrni, mert kár azt a drága függönyt így hiába kilyukgatni.

„III. Richardban“: 1. e gonosz fejedelem az orgyilkosoknak nem fog többé jutalmul teli erszényt nyújtani, hanem — miután munkájukat már ugys elvégezték — jutalmul a semmirekellőket föl fogja jelenteni a rendőrségnek; 2. ugyanő az 5. fölvonásban nem fog egy királyságot kínálni egy lóért, hanem csak a taksában kiszabott 25 krt egy komfortábiért, a mely szintén egy lovas és céljának eléggé megfelel.

A „téli regében“: Antolycus ellopván a buta parasztleány erszényét, azt rögtön a színházi pénztárnál tartozik deponálni, mely vele meg fog osztozni.

„A tévedések vigjátékában“: mindakét Dromiót egy Szigeti adja kettő helyett, miáltal a hasonlatosság sokat nyerend és a játékdíj felényire száll alá.

„A velencei kalmárban“: 1 Shylock nem kölcsönöz Antonionak 3000 aranyat, hanem csak 3000 krajczárt, azaz 30 forintot osztr. értékben; 2. ugyanott az ékszerekkel megszökő Jessica a rendőrség kezére kerül és 3 havi fogságot kap.

„Othelloban“: Desdemona végzetes zsebkeendője nem csipke és batiszt lesz, hanem óbudai kék drukkos kárton zsebbevaló, mely elvesztésre bizony elég jó.

„Lear király“, midőn országát Regan és Goneril közt fölosztja, egy jókora telket a nemzeti szin-

háznak is fog belőle juttatni; az átíratási taksák pedig a telekkönyv-hivaltól elkérve, a színházi alap-hoz csatoltatnak.

„Julius Caesarban“: Caesar végrendelete, melyet Antonius fölolvass, megváltoztatandó úgy, hogy 75 drachma helyett minden római polgár csak 11 krajczárt kapjon, a népek testált kertek és sétányok pedig a nemzeti színház javára eladassanak. Hogy e változtatások által Caesar szellemét meg nem sértjük, bizonyítja az, hogy Caesar maga is megsemmisíteni szándékozott e végrendeletet, amit persze a fordításból kiolvasni nem lehet, de igenis az eredetiből, hol Antonius a végrendeletről e szavakat mondja: „I found it in his closet“, azaz: a klozetjében találtam, — a mely végrendelet pedig oda dobatott, a már ugys a megsemmisítésnek van szánva.

Hasonló irányban fogom később megváltoztatni a repertoire többi részeit is, így például:

Molière-ben minden pofonért 5 frt. fog járni a színházi kasszának, és minthogy ezen ironál tömérdek a pofon, ebből nemcsak a pénztárnak lesz szép nyeresége, hanem másrészt e klasszikus darabok gyakrabban is fognak adatni mint eddig, anélkül hogy deficitet eredményeznének. Továbbá

„A haramiákban“ Moor Károly fejére 1000 louis d'or helyett csak 1000 frt. fog kifizetni;

„az orleansi szűz“ helyett pedig olcsóbb s hirting-szűz fog szereztetni.

Hasonló értelemben módosítandók a népszínművek is, például: „e világért nem adnám“ helyett Tamási ezentul csak fél világot fog emlegetni, ami olcsóbb is, mulatságosabb is — főleg ha azt jelenti, hogy „demi monde“.

Az operához nem nyulok; de minden befolyásomat latba fogom vetni arra nézve, hogy ördög Róbert ne a régi, vérlázító szöveggel énekelje dalát, hogy: „az arany csak chimära!“ — akkor, amidőn a „P. Lloyd“ esti lapjának táviratai szerint, ismét felszökkent az agiója.

Kelt Budapesten, a jövendőben.

Dobsa,

indendans in spe.

Spanyolországból.

Alfonso néne Madridba jö, hogy öcsét az uralkodásban segítse s az államvezetésben oldalán legyen. A kisasszony, mint a „Diario“ mondja, erélyes és „van is egy kis esze“. Igen hizolgo. Sokra ugysincs szüksége.

T á v i r a t.

Budapest, márczius 23. Ő mennyei fönsege a Kikelet ma ideérkezett, a „négy évszakhoz“ ozimezett vendégfogadóba szállt s legott fütött szobát parancsolt. Ő fönsege, jóllehet vastag bundába takarózott, az uton teljesen átfázott.

Az akadémia derese.

Az irodalmi hajdu szász pácát vág a drámaíró suszterpúbra. Ugy megszurkolja a fenekét, hogy elől hátul rimelő jambusokban ordít.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Böjti és husvéti dolgok. —

Apagye!
Czurukk!

Kerepűhet éntüllem a szabadelűl párt a kálvinyista Róma Péterfiátul a pápista Róma Péterfiáig; akaszthatja a nyakába az öreg harangot akar a bihari pontifex, akar az a vín rabinyus ott a vaksikánba — nem vallom én se ja kátét, se ja T. K.-át.

Annyi főtámadásba, mint akin ez a kinszenvedett drága hony átalbukott mán, csak egy van, aki bele nem birt veszni — az én ides meggyőződés.

Aszondom én, hogy az új taktika nem egyib csak régi praktika. Azt csinyálja kilencz esztendőtul fogvást a Tisza, aki ezental nem is Kálmány, hanem Taktipraktikálmány lesz, füstölném föl a nevenaptyán!

Hejh! Pusztulunk, veszünk! Mán a természetbe is más természet vaczkolta bé magát. Mint a nyakas fejs le nem adja a tejet, a természet is mind magába fujtogatja a genge fűszálat, akin úgy el tudok ábrándozni, ha egy tagba tizezer holdrul mosojog rám.

Eddig csak vót minek eefannyi — mán most esse lesz. Föl is fujhatja akkor Széll az ország fenekit. Akkor mán a kórmány ha szabadelűlhátul pártba kapaszkodik is, elmarad, mind ökörtul a pástétom.

Mömmög az a husviti ősi locsógatás is mivé nyomorodott! Nem is kutvizzee, ha' parfémmal öntözget ez a görhes új gyeneráció! Hűh! mikor még a Juczkat fölnyalábótam s úgy vittem ki ja pitarba, oszt aközzé ja patyolat nyaka közzé odabesszeröltem egy rocskával, hogy a lucskos ruha alul csak úgy ugrott ki gömbölyded mivolta! . . . most mán mind nassád lett a kisasszonybul, ha akkorka is mint a vak körmöm, a víz meg beleszorult egy balhányi flaskóba s ebbül lajhálják szembe a kényes fehér nípét. Ikább ne is öntözzek! Mikor mán a zsidó lányi is akceptálja a husviti körösztlést! Tán a Jordány, révin! Ha még úgy akceptálná amint én gondolom, nem sajnánám tülle azt a ködmölbül sutult otkolont, akit a Flóris patikus szűr ott a fősözgön. De mikor mind úgy vigyáz magára, mintha mindegyik ujjában volna egy-egy griffmadár.

Szomorú mán az ünnep is. Hallegyk legalább vig a büjt.

Vót is oan nagy-píntekem, hogy még most is nyilallik bele az ódalam a nevetístül.

Hogy oda fönt jártam abba ja nagy nímet faluba, borulna föl: ekkis apró píz után is níztem. A csöndessel nem szukczédált, mer a sógornak köcsögbe szorult esze nem áll a nőmös mulatságra. Mondok, maj hummi köcsönkét kötögecsünk. Tudok én itt valahun egy léczbe ójtott, gödrös mellyü, dombos hátú bankdirektort, akit ecczer a náje veltbe ártottam bele a budapesti rejtelmekbe, mer hát értem ám én az ien ekspediczijók demimódját. Van tán annyi embersége, hogy meghálálja, ha nímet is.

— Hun vaczkol a herr fon Klajderstok vagy Fajgelstok vagy mi az ánya térdje? kérdek egy fiakerest.

— A hupfneusiedl-langenpétersdorfer hitelintézet igazgatója?

— Az no, bököd!

— Az messze van nagyon!

— No csak, ne íjeszgesd a dögeidet. Hajts!

Félóraig gurultam körül a városba, mikor leszállított egy kapunál. Hogy megfordulok, látom, a zsinegrevaló hunczutja oda közel állt meg véllem, a hunnan elindútunk. Csak egy köpésnyire vót oda ja bank.

Nem sajnátam vóna lehántani rúlla a bürt. Akkora míregbe gyüttem, hogy nímetül kezdtem szidni a származását. De hát a maga szemettyin eb is ur, üssön nála a közösüges isten nyila.

Még jóformán be se léptem a direktor méhelyébe, mán elibem gyütt, megölelt, szívat gyugott a szájamba s marasztalt ebídre. No, mondok, úgy hát szüret! Meglesz a köcsönke!

Meg is lett. Oan ádomást is csaptunk a hegyibe, hogy ha nímet nem lett volna, még jól is lehetett volna lakni belülle. Az asztal faintosan meg volt terétve ítellem, borral, virággal. Folyt a sompányer, mint árokba a szappanyos víz. Nem is ebédlöben voltunk már, hanem páлма jerdőben. Nem hibádzott a szobor se. Még a tortatára is teltet. Takaros kis gyénius lebegett rajta czukorbul.

— Hun az anyja ennek a szép külöknek? mondok, mert mentül inkább laktam jól, antul jobban eheztem meg.

— A fülkében, mosojogta a nímet.

— Eleveny?

Rázta ja kopasz fejit hogy nem!

— Lóggna le a nyakadbul az a kétszáz fontos márvány Vénus, aki ott telet a melegházi kaktusok közt! Nem altesz velt mit tótesz olymp — gében szi náje velt mit lébendige göttin! — vájl sompányer kann nikt löschen májne durscht nách pusszel!

Befogta a számot, hogy a legínye meg ne hallja ezt a szaftos beszídemet.

Nem váltam meg túlle, ammég meg nem ígérte, hogy legyün ide Dombszöggre hozzám rekonezáncz dinyére. Hát ippeg nagypénteken, ravatalkor, hogy a gyászos tehír nipsig bomlott el mellettem a templom ajtóba, látom a Simi zsidót, amint hozza ja vasutról az én bícsi nímetemet.

— Szerbusz sógor! Hát idegyüttél bütülni? Got! hat szi gebrakt — abrakoljon meg az isten. A jáczolhol maj odakötlek magam — No Sára, Jutka, talpra cselédjeim! Nem csörgött a szarka, mégis gyütt vendíg! Amoan bőjti ebédet szeretnék elibe rakni a sógornak.

Ennihany portvist zödre mázoltattam, ezeket odatettem pálmának. Mert nem szeretek elmaradni a nímet mögött Amort is rakattam az asztra, mer semmivel se jakartam adóssa lenni — kivéve a pízit. Itel, ital meg oan vót, hogy ha szelelő rostába rakja is otthol a hány szakács van Bícsbe, ki nem ráz belülle oat, aki az én Sárámnak a nyomába líphet, még ha két akkora tudománya van is — no meg lába.

Meg is szopogotta a tiz ujját minden tál után. Tetszett neki, hogy Amor is van az asztonon. Csak hogy kicsit barna, mondá ü. Bizonyosan régiség!

— Honne vóna, mikor Fáraó országából gyütt ki ennek a dade-déaptya!

— Hát, sugá vendigem és odahajult a fülemhöl, anyja van-é?

— Van-é? De van ám! Oan meszelőt nem pipázott az eeső bícsi kefekötő se, mint a kit e' tud kötnyi. Szép is mint a ragyogó icczaka. Festőji is, kivált mikor a pipaszár boldog végít gyugja a szájába. Ezzel ugy megcsipom az égyptombéli Amor fenekit, hogy mint a karika hánya le az abrocruul a cigány miatyánkot.

A nímet akkorára nyitotta ki a száját, mint az öreg O bötü.

— Mán itt Magyarországon, mondok, ien füstös rajkót nevelünk a mitthológiára. Ez a magyar nemzeti ámor! Egy tagba való a magyar vaniliával! De mán most emisztísnek, bruderkám, ebbül a hátul piros, elű tarka kóta-blattrul muzsikáljunk!

Ha' szölljék hát az a csöndes!

VIDÉKI TROMBITA.

Ráczkeve.

Pest megye alsó-pilisi járás Töküll községében a fiatalságnál megszűnt a verekedés hanem megújult az előjáróknál, jegyzőtől és bírótul fogva utolsó esküdtég, mert minden héten csak ötször-hatszor múlatnak, amellet egymásközt verekesznek, nem is kell nekik köpölyvetés. Ha az ember keresi ökö a kösség házánál, akor egyik beteg a verekedéstől, a másik beteg a sok italtól, azért a népség azt kívánja hogy a választás mennél előbb megtörténjen, mert attól fél hogy utóljára egyik a másikát agyon veri az pedig szégyen és kár volna az illetőkre nézve.

Ráczkey Mártony

helybeli kovács.

A HISTÓRIÁBUL.

Estaforus Pataides, híres görög szittya a haza jóvoltáért a normalis tudományok tárpéji sziklájáról a közderültég termopylei szorosába ugrik bele. Baráttjai: Csikimemnon Sanyibál es Lalafokles Gyeákibiádes bámulvást néznek utána.

A „Szikszy“-ban.

(Egy kis theatrale.)

Igazgató. El vágyunk hagyatva, ugy állunk mint a kis ujjam.

Rendező. Ne féljen, nem állunk egyedül, van még egy frigyesünk.

Igazgató (felhajtva egy quaterkát). Csak Friczi az nem frigyes, aztán még hozzá Podmaniczky, (bús sejtelemmel) — niczky, niczky, siczki! siczki!

Rendező: (sóhajtva) Siczki, siczki!

S i g h L i f e.

— A divához. —

Ah ah, sájog á szúm —
Dobog tiktákbán a'.
Nem használ, Adelin,
Nem semmi táktiká!
Hol ván á mediczin
Melytől keserrveim

Elmulhátának, ah! ?
Hiszen ő egymágá
Gyógyszerr és pátiká —
Á divá Pattika!
O yes!

Monokles.

J. M. Hékások, ha már kidobjátok az arczké-
pemet, legalább dobjátok utánam azt a 2000 ft. áru
butrot is, amit a körnek vettem.

Dalmáciai levelek.

(Eredeti tudósítások attól a reportertől, akit nem vittek el
Dalmáciába.)

Triest.

Nagyon szép kikötő s annál szebb, mert nekünk
semminke sem került. Óhajtottam volna becserejni a
fiumeivel s ráadásul a károlyvárosi vasutat is odaad-
tam volna — adósságostúl. Itt kezdődik az a tengerre
magyar, melyet Kossuth Lajos egy szép nyári déli-
bábos délután meglátott s melybe a magyar ember
ennek következtében kénytelen volt több alföldi ter-
mését beleépíteni. Jó szerencse, hogy Kossuth álma
nem került ugyanennyibe, különben a haza Nemtője
jelenleg Baccarone di Torrebán zabot hegyezhetne,
vagy maccaronit furhatna, mely műipari ágnak igen
kevés kelendőse van. A sirokkó nevű meleg szél
itt szokott fujni, ez azonban az idén oly hideg, hogy
köpönyeg nélkül beszélni sem lehet róla. A nátha
miatt deb folytatható. Holdab ismét irok.

*

Cattaro.

Csinos város, közel Czrnagórához. Czrnagóra
vagy fekete hegy azon tartomány, hol a monteneg-
roiak laknak, kik a podgoriczai conflictus néven
ismeretes diplomatai összeütközések készítésével fog-
lalkoznak. A Czrnagorából származik az „Ellenőr”
szerkesztője Czrnatony is. A fekete hegy egészen
zöld; este vörös, télen fehér, tavasszal sáros. Cattaro
körül boccaiak is léteznek, az osztrák tartomány azon
népe, mely nemcsak gombban szereti a fületlent, ha-
nem az emberben is; ha nem talál csonkát, maga
készíti ki olyannak, mert ott az a divat. Azért itt
senkisémm füllent Néha csak az orrot metszik le, mit
hasonszenvi gyógymódnak mondanak a nátha ellen.
Félek, hogy itt lemulasztják rólam a náthát. Jöve-
delmi források a török birka s az osztrák apró pénz.
Évek előtt a boccaiak fellázadtak és az általános véd-
kötelezettséget parlamentáris uton puskával akarták
eltörölni, mely interpellatiót Bécsben úgy félreértették,
hogy sokakat közülök a másvilági létszámba örökös
disponibilitással áthelyeztek. E tájakon már csak ló-
háton lehet utazni, kivéve aki számarháton vagy
hajóháton utazik, mely czélból a partok mellett víz
folyik, ami igen helyes intézkedés.

*

Póla.

Póla, magyarul Pólya, melybe itt minden csecse-
mőt takargatnak. Itt készülnek a magyar száraz-
földi admirálok. Evégből van itt hadi iskola, szabad-
ságunkban állván diplomatai tengernagyjainkat a
Hortobágyon megusztatni. Hajdan mindez itt körös-
körül a magyaré volt, később elveszett, pedig nem is
békültünk ki a dalmata testvérekkel.

Están bácsi tudományos beszédgye.

— A kit tartott vala a kórmány ellen. —

T. ház!

NEM vagyok ugyan olyan bölcs mint Numa Pamphilius, de azért van nekem magamhoz való eszem. (Helyes!) Mindazonáltal tudom, hogy mi az a humanitás. és Kroprustes-ágyon nem szeretek háltni, valamint Sophokles méregpocharát boros czilindernek nem tartanám még sötétben sem. Én, kérem, debreczeniensis sum civis, mint a régi athéniek mondták, de Spartacus nem vagyok, s a bor múzsájának csolkja még nem száradt le junói homlokomról. A jelen helyzet praktikus fölfogása csak Themistoteles jebuzeus bölcsész szavait juttatja eszemben: Ubi bene, bibi patria! Akit különben én nem vallok, mert megélünk mink itthol is. (Igaz!) Hajdanában Marcus Julius Cicero is, midőn a két római leányzó, Kati Linka ellen hihedett interpellatióit tartá, nem tévesztette szem elől a capitolum érdekeit. De a minister ur németbe sem veszi az ország dolgait. Ugrálni ugyan ugrál, de nincs annyi hazaszeretettye, hogy belejugorna a mélységbe mint tette ezt a híres ántik Bőotius . . . vagy Butius (Hangok: Nem Bú — hanem Mú! —) Bú vagy Mú, egy fene! Tehát mint ama Mutius, aki beleugrott a mélységbe . . . (Egy hang: Curtius volt az!) Akár Kurczius akár Langerius volt, helyre honfi volt, mint a kihez fogható nem tellik ebből a hitvány, igen tisztelt kabinetből. Azért nem is szavallom meg a köttöségit. Köttöson a magájébul. (Élénk helyeslés a balon.)

IRODALOM.

Pályázati jelentés.

Tisztelt közönség!

ABORSSZEM JANKÓ által az absolute legroszabb drámára kitűzött díj nem csekély lendületet okozott összes drámai productiónk terén s a határnapig u. m. Károly napig összesen egy darabok nyujtattak be. Ez örvendetes jelenség hazai tehetségeink kiváló képességét a legvilágosabban mutatja, mert már az akarat is rosztat nem termelni jó jószándék.

A benyujtott daraboknak czime: „Flóra“, dráma több felvonásban, mint amennyi szükséges arra, hogy a gyanutlan olvasót a legegészségesebb álomba szenderitse. Rosz, a szó szoros értelmében rosztat darab s mint ilyen kiváló sikerrel pályázik a mi versenyünkön, mely ennél fogva eredménytelennek nem mondható. Mindamelltt nem azon mezitlábos utzasuhanczok, borbély- és suszterinasok tollából látszik kikerültnek, kik a tudós Carolus Suszterofagus tanúsága szerint az akadémiái száz aranyok körüli közbiztonságot veszélyeztetik és ostorral vagy enyhítő körülmények

közbejöttékor huszonöt bambus-csapással büntettetnek; hanem ellenkezőleg igen gyakorlott tollra mutat. Oly tollra, mely tud rosztat írni, mely nem először ír rosztat, mely a rosztat dráma kellekei iránt élénk érzéket és nagy tapasztalatot mutat. Amennyiben minden írónak megvan a maga bélyege — s jaj annak, ki még ennyire sem vitte! — a külső hibák és belső ürességből következően, azon szellemünk egyik szülöttjével gondoljuk hogy van dolgunk, ki már „Csák Máté“-jával is megmutatta, mily eszközökkel érhetni el a szinpadi bukást legrövidebb uton. Gyakorlott szem a szinpadi balfogások ismeretében nem vitatható el tőle; biztossága, mellyel mindig eltalálja azt, amit kerülnie kellett volna, meglepő; stíljének kellemesen átlátszó tükrén pedig világosan pillanthatni le a fenékre, melyről mindenki azon tiszta meggyőződést fogja meríteni, hogy odalenn semmi sincsen. Ha Shakespeare az ember lelkebe lát, e darab szerzője világtalan mint az öreg Gloster; ha Molière föltárja az emberiség gyarlóságait, e darab szerzője csak a maga képességének gyarlóságait mutatja be; ha Moreto mély, e darab szerzője sekély; ha Calderon gazdag, e műnek írója kétségkívül szegény. Egyben mégis meghaladja azokat: az önértetben, mellyel középszerűségét a nagyság hólyagává fölfujja. S e mű ne volna nyereség pályázatunkon? Megbecsülhetetlen! Mintaképe a rosztat darabnak. Aki elolvassa, tudja mitől tartózkodjék.

Ezek után a jelíges levél felbontatván, kitünt, hogy a darab szerzője jeles költőnk Szász Károly, kinek főnnebbi darabját a Kisfaludy-társaság is intő példaul kinyomatta. Örömmel üdvözljük fáradhatatlan és termékeny költőnket, ki számos érdemes elfoglaltsága közt annyiszor ráér rosztat darabokat is írni s e műfajt nálunk jeles munkásságával meghonosítani.

A bizottság nevében:

Borsszem Jankó.

jegyző.

CSODABOGÁRAK.

— Kolozsvári magyarok. —

A „Hilaria“ dalegylet f. hó 14-én tartott dalestélyének műsorozatából: Wanderschaft (Chor), von Zöllner. Ouverture zur Oper „Die weisse Frau“ von Boildieu, vorgetragen vom Haus-Orchester der „Hilaria“. Ständchen, von Schubert (mit Echo). Vorgetragen vom Haus-Orchester der „Hilaria“. Die Welt ist so schön (Chor), von E. Fischer. Hilaristenpolka, vom ausübenden Mitgliede St. K. Vorgetragen vom Haus-Orchester der „Hilaria“. Studenten-gruss (Chor), von Berner.

*

— Stylus sanctus. —

Az országos képzőművészeti társulat hat sorsjegyet küldött Illés Elek esperes urnak Tápió-Bicskére, s az a következő hátrattal küldé vissza: „Mal'er szagu! ott viczorog Pulszki neve, retour, nem kap audientiát, mint a szécsényi barátok Pulszkinál.“

Woffems Edlitam.

Senkinek sem fog eszébe jutni e nevet visszajárul olvasni, nehogy egy eddig jó hírnévnek örvendéte grófi család pirulni legyen kénytelen amiatt, hogy egyik sarja a művészetre vetemedett és nem átal országvilág előtt meztelen kézzel zongorázni.

De igenis baj lesz ez a polgári művészekre nézve, mert, a rossz példán megindulva, minden kóklernek, kóczot evő és malomkövet köpködő vásári kinsztsérnek kifordítjuk a nevét. P. o. Mr. Idnab Atruk, az egyiptomi alkirály udvari költőmászója megérkezett Necerbed városából és holnap a sajtószere „oknilit“ nevű hangszert fogja fújni, a Yanzeleb című mescetben szokásos koránbeli szurákat adván elő rajta, mialatt a yemeni „sagátot“ és „cnefkub“ nevű hajmeresztő műveleteket fogja véghoz vinni. -- Herrrrrrrein spaziert!

Krazelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Ében akkua, amigua fan a felldámódás, mekpükik a herr von Giskro, Exlenz. Isdenem, isdenem! Ety oljan széb emper, ety oljan kósztoz emper, ety oljan ógos emper . . .

Czu tumm!

Millen bompáson dutta simpfolni a mótyorogro! Csag uty dógodta pelle az enyim kébli mint a mandl-

auflauf, migua peszellede a reichsrathba. Minten beti megérte ety florin estreichische währung, és hiszem is, hoty mek kapda. Oljan magos diszteletben álta már, mint ety nétyemeledes ház.

A herr von Pamschabel, a herr von Gugaschek es a herr von Pospichl, ami mind jó parád én hozám, asztad mondanak, hoty már mosd tyin a filág vége! Ausz isz, gar isz! Ha már ném lehed föllhaználni a stellung es a hífordol, hoty ed gicsit eszegáburgásunk folomid a tyivendire, akua nem lesz palond sengisé, hoty palldogitson a nébed éd pár eszer florin fizedésért umasunst. Czu tumm!

Nao, de mekmárád a herr von Giskronag a benzion! A porbár mótyor guamány ferfiag mek asztad se nem dudtág gifíni, hoty, ha fellmontánág negi, lekoláp a nyuktíj letyen mek. Azert is nem dalálkoszik pécsuledes emper, ógos ferfiu, staatsmann, agi letyen motyor minister. Ki lesz asztad a palond, hoty giládás nelkil benzióra poldagítsa az uaszágot.

Gilenben asztad a herr von Giskro exlencz urat nem senfroza sepet se, ha nem fog epedelni bei hof. Óvan ety ógos emper es fok sekideni mógamogán. Mindenab el fok sedállni ara a biaczra, a hun fan a krix ministeribum; ótan fokja le-föll sedállni ety óraik mindenab és ha foknág itet gerdeszni: hun fold? — asztad fokja montáni: „am Hof!“

Oh, az ógoság sógat ér — ha fan hozá elek binzet. És, háló isdenek, dész gípcz! És minten igaz némednek mintig is lesz, ha disztelli az algodmánd es széredi magát.

Pózama pószmek!

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Dunaföldvár, B. Nem paraszt észjárás az. Olyan mondva csinált kaszinóbeli vicz. De azért jó. Közöljük a jövő számba — majd ha fagy. Komolyan! — „Irodalmi kedélyesség“. Kitiűnő. De eltesszük, hogy veszítsen csipősségéből. Habent sua fata libelli — et redactores. — „Csömöry Jónás“. Nem állhat az egész szám Mokány Bercziből. Ami használható volt benne — egy szó — fölhasználtuk. — Debreczenbe. Az ilyesmi alá a bátor és igaz ember oda szokta tenni a nevét. — Bpest D—y. L—6. Ebből a számból kiszorult, de a következőben minden bizonynal meg fog jelenni a mulatságos epistola. — „Az tavaszhoz“. Genge mív. — „Darwin ellenes“. Nem válik be. — Szombathelyi M. B. Használható s alkalommal élünk is vele. — „Kormányozható léghajó“. Hátha — nem bolond az az ember! — „Fényes köldöttség“. Ugyan hova gondolnak? Az ilyen magában csekély dolognak hogyan szánhatnók a szám felét? Még akkor sem, ha ép oly mulatságos volna, mint amilyen unalmas. Az efélét az előadás humora teheti csak élvezetessé — s épen ezt a munkát sziveskednek a szerkesztő nyakába róni. Köszönjük szépen. Egyébkint kár a fáradságos munkáért. Valóban úgy látszik, hogy nagy ott a „munkacsekélység“, — W. A régi föliratok helyes megfejtését vettük s a tudós archaeologus urakhoz máris átszarmaztattuk. Bizonyára nagy elégtétellel fogadják önnek, a régészeti iránt ily melegen nyilatkozó érdeklődését. A distichon négy szem közt megjárja. — „Ha . . . e sőt!“ Magunk is azt tartjuk. Ön elmés ember s így — a mienk. Folytassa! — A P. K. L. órája. Régi dolog. — B. Ujv. L. Sorát ejtjük. A másokra nézve jobban tenné ön, ha az „Athenaeum“, mint e lap jelen gazdájának kiadó-hivatalához fordulna ön közvetlenül.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Folyó évi április hó 1-től fogva a „Borsszem Jankó“ az „Athenaeum“ irodalmi és könyvkiadó társaság tulajdonába megy át s ezt t. olvasóinknak ezennel tudomásul adni bátorodunk.

Minden eféle irodalmi vállalat csak egy hatalmas intézet kezében virágozhat tartósan; különösen áll ez egy képes lapot illetőleg. Ezért tehát lapunk olvasóira, és általában hazai irodalmunkra nézve örvendetes esemény, hogy oly irodalmi vállalat, mely nagyobb anyagi erőket követel a kiadó részéről, oly biztos, kipróbált kézbe megy át, minő az „Athenaeum“-é.

Csak röviden jelentjük ez eseményt, hogy t. olvasóinkat, kik lapunk keletkezése, tehát közel nyolcz év óta hiven sorakoztak körülöttünk, értesítsük az örvendetes változásról, mely első sorban a lap érdekében történt; egyebekre nézve utaljuk t. olvasóközösségünket ama nyilatkozatra, mely az új kiadó-czeg részéről a lap legközelebbi számában fog megjelenni. A szerkesztőség marad az eddigi.

A folyó, valamint az új előfizetéseket az új kiadó tulajdonos veszi át s az előfizetési pénzek ezentul az „Athenaeum“-hoz intézendők.

Budapest, 1875. márcz. 25.

Rosenberg Leó

kiadó-tulajdonos.

Csicseri Bors

f. szerkesztő.

Tisztelt választók!

TELJES igyekezettel oda törekszem ugyan, hogy teendőim sokasága daczára t. választóim között személyesen lehessen megjelenni szerencsém; de addig is mig ez megtörténhetnék, óhajtok jelen soraimmal nyilatkozni azok előtt, kik már annyiszor tiszteltek meg bizalmokkal.

Állásomat jeleztem, nézeteimet a helyzetéről kifejeztem 8 év folyamán. Elv-feladást nem követelhetek senkitől, de igenis feladását a 2 frtnak a postán, mert az előfizetést elfogadom mindenkitől, akár a monokli-párthoz, akár a binokli-párthoz tartozzék.

Borsszem Jankó

fuziocalvinista.

A „Borsszem Jankó“ ára:

Egy évre	frt. 8
Félévre	frt. 4
Negyedévre	frt. 2

Kiadóhivatal:

bálvány-utca 9. szám.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, bálványutca 9-ik szám.

AZ ISZÁKOSSÁG INGYENES GYÖKERES GYÓGYÍTÁSA.

Minden betegnek és segélykeresőnek gyógyításra legmelegebben ajánlatik ezen csalahatatlán szer, mely már számtalan esetben legfényesebben bebizonyult és naponkint érkező hálairatok a házi szerencse visszatérése mellett tanuskodnak. A gyógyítás a beteg tudtával vagy anélkül foganasítható

Reflektálók bizalommal küldjék címöket a következő czéghöz: „Vollman F. Droguist in Guben, Preussen.“

Diszes

husvétí tojások

legujabb nemei dús választékát.
10 krtól 25 frtig.

Husvétí öntözéshez
alkalmas, esalódtatón meglepő ujdonságok:

Fecskendő illatszer-üvegese 35 kr és 1 frt.
Sziivar 35 kr. Viola-csokor 40 kr. Viola,
gyöngyvirág- és rózsza-bokréták 80 krajcártól
2 frt 50 krig, egyes rózsza 65 kr. Revolver 80 kr.
Kis bohóc 50, 60 kr. Öltötetett babák 2-2,15.
Rózsacsokor babával 1 frt. Élő virág 1.20.
Fecskendő husvétí báránka gyermekkel
2 frt. Fecskendő-gyűrű 40, 50 kr.

Illatszer-üvegcsék
elegans nemeit 50 krtól 5 frtig
ajánlják

Kertész és Eisert
Budapesten,
Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások gyorsan
és pontosan
eszközöl-
tetnek.

A hivatás és életmód megzavarása nélkül.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket és
tehetetlenséget,

hasonszenvi gyögmód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernszt L.

Pesten, kétsas-utca 24. szám, II. emelet,
bemenet a lépcsőn.

Rendelési idő délelőtt 10 - 12. délután 1 - 5 óráig.

E betegségek gyakran e végből, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelműb módon nagy adag jó és kéné-sóvel kezeltetnek. Az így gyógyultak azonban a legborzasz-tóbb utóbajoktól támadatnak meg; annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szen-vednek. Ily veszélyek ellen menedeket nyújt a hason-szenvi gyögmód, mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy minden-kitől megtartható

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

Előfizetési felhivas a

„Magyarország és a Nagyvilág“

czimü

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Előfizetési ára: Negyedévre 2 frt 50 kr.

Legközelebb jelen meg és minden könyvkeres-
kedésben kapható a maga nemében egyetlen könyv:

„önsegély“

czimmel, a nemzörések minden betegségei számára
hü és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNSZT L.

hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mind-
azoknak, kik ifjabb korukban titkos bñt vagy mér-
téktelen kicsapongást úztek, és ennek következtében
beteges

gyöngeségben

vagy szétduált idegzethen szenvednek, időelőtti tehe-
tetlenségnek már rabjai, vagy annak közel beállásá-
tól fenyegettetnek.

Azok is, kik idősült bujakórban, bőrbajok-
ban, bujakóros köszvényben, húgycsőszűkülésben szen-
vednek, vagy kiknek teste túlságos higanydagok
által gyöngítettett, teljes kigyógyulást találandnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbarátok,
kik a fiatalság javát szívükön hordják, jól teszik, ha
ezen könyv tartalmával megismerkednek; okulást fog-
nak belőle meríteni, miként fojtható el már csirájában
ama szörnyü titkos bñn, mely a testnek legszebb tulaj-
donságait szétrombolja és szomorú következményeivel
az egész életet és ennek minden örömét elmérgesíti.

Ezen könyv, mely nagyobb világgosság kedve-
ért boncztni ábrákkal van ellátva, tölem 1 frt.
beküldése mellett, posta útján is megszerezhető.

Dr. Ernszt L.

hasonszenvi orvos,

Pesten, kétsas-utca 24. sz. II. emelet.

Előfizetési felhivas a

„KIS LAP“

sok gyönyörü képpel megjelenő gyermek-folyóíratra.

Megjelen minden vasárnap 16 oldalon.

Előfizetési ára: Negyedévre fr. 1.20. fél évre 2.40, egész évre 4.80

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész- és szemész

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker **biztosítása**
mellett mindennemű

TITKOS betegségeket.

különösen a
tehetetlenséget.

Rendel naponként:

délelőtt 10 órától 1 ig, délután 3 órától 5-ig,
és estve 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó-
és városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle
házban, 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Csak

egy próbába kerül!

hogy mindenki áruim jószágáról ezen
meglepp olcsó árért

27 krért

meggyőződjék,

Vásznak

1 db.	50 róf.	3/4 széles	vászon	13.50
1 "	30 "	3/4 "	lenvászon	8.10
1 "	30 "	" "	fonalvászon	8.10
1 "	30 "	" "	Creasvászon	8.10

vagy bécsi rófe 27 kr.

Selyem- és bársony-szalagok

Fail- vagy Noblesse-selyem minden sima,
legdivatosabb színekben, színes hát-
részzsel is. Öt ujnyi széles, bécsi
rófe 27 kr. Két ujnyi széles két bécsi
rófe 27 kr.

Egy pár

fehér vagy csíkos női- vagy gyermek-
harisnya, legjobb minőségű 27 kr.
1 pár férfiak való rövid harisnya 27 "
1 pár harisnyakötő, széles selyem-
szalagcsokorral 27 "

Továbbá

Fehér damaszt törülközők, vászon ág-
neműek, nehéz futószőnyegek, butor-
grad, háló és czicz-tűgönyök, tartós
színű perkálok, török hálótás-szövetek,
barchett rófe 27 kr.

Gyapju-ruhakelmék

3/4 széles, nehéz Rpa, Lustre Diagonal
Thibet, Gasiere Barege, sima és csíkos
minden színben, bécsi rófe 27 kr.

27 kr.

egy darab

legyező minden színben 27 kr
Egy garnitúra fej- és mell-csokor,
bársonyszalaggal és rózsákkal díszítve 27 "
1 pár kezelő gallérral 27 "
1 fej- v. zsebkendő, tartós színű 27 "
1 vászon-zsebkendő 27 "
1 vászon-asztalkendő 27 "
1 teknő-béka tűző-fesű legújabb
divatu 27 "
1 ritka és sűrű fesű 27 "
1 Angot-Diadem, egészen fekete
gyönggyel hímelve, a leg-
újabb 27 "
Egy bőr pénzárca 27 "
1 kávéskanal chinaezüstből 27 "

Megrendelések

az összes beküldése vagy utánvét mellett
pontosan teljesítetnek, mustrák ingyen
küldetnek.

Nagyban vásárlók áttegüdményben ré-
szesülnek. Az árak minőségért és való-
diságért kezeség vállalatik. Nem tetsző
cikkek minden akadály nélkül vissza-
vétetnek.

Beck's Grand-Bazar

Wien, I., Adlegasse 4.

A címet kérjük jól eltenni és azt pon-
tosan figyelembe venni.

Finom
selyemárúk
és egyéb gyönyörű
női ruhakelmék
bámulatos olcsón
nagy választékban kaphatók
HAMBURGER ADOLF
üzletében BUDAPEST, uri-utca 8.
Minták kívánatra ingyen
küldetnek.

Temesváry Mano

magyar czipő-gyára
Budapesten,

király-utca 1. szám alatt, ajánl

Nők számára

Brünel-topányokat lakkfejjel, leg-
finomabbul díszítve frt 2.80.
Topányokat gummi betéttel, ma-
gas kivágással frt 3.50.
Bőr-topányokat erős chagrínból,
szegezett és srófolt dupla-
talppal frt 3.50.
Fiuk, leányok és gyermekek szá-
mára 100-féle fajta, 1-3
frtig.

Urak számára

Topányokat chagrín vagy erős
zeregbőrből 4 frt.
Topányokat borjú- vagy bagaria-
bőrből srófolt duplatalppal
frt 4.50.
Topányokat lakkirozott bagaria-
bőrből, sídó munka frt 5.50.
Cizmákat vagy férfi-lábeliket
erős bagariabőrből, háromszor-
osan srófolt talppal, frt 11.

Vidéki megrendelések posta-utánvét mellett.